

κάβε τρόπο να πραγματοποιήσει το σχέδιό του.

Οι πειρατάι, λοιπόν, ένα πρωί, θύηκαν στη στεριά και τράβηξαν για τὸ φρούριο τοῦ Πουερτομπέλλο. Ἡ ἰσπανικὴ φρουρὰ ἄρχισε ἀμέσως τοὺς κανονιοβολισμοὺς γιὰ νὰ τοὺς σταματήσει. Μὰ ὁ Μόργκαν εἶχε μιὰ διαβολικὴ ἐμπνευσι. Ἄδειασε τὰ γύρω μοναστήρια ἀπὸ τοὺς καλογέροντας καὶ τὶς καλόγριες, τοὺς φέρτωσε τις σκάλες τῆς ἐφόδου καὶ τοὺς ἔβαλε μπροστὰ στὴν πειρατῶν πλοῖα. Οἱ Ἰσπανοὶ, γιὰ μιὰ στιγμὴ, εἰσπασαν νὰ ριζούν πάνω στὸς μοναχοὺς καὶ τὶς μονυχές. Ἐπειτα δταν εἶδαν τοὺς πειρατῶν νὰ πλησιάζουν, ἄρχισαν πάλι τὶς κανονιές. Πολλοὶ τότε καλόγεροι καὶ πειρατῶν σωρίσθησαν καταγῆς αἰμόφυρτοι, νεκροί, μὰ ἡ σκάλες στηρίχθησαν πάνω στὸ φρούριο καὶ οἱ πειρατῶν, σὰν αἰλουροί, σκαρφάλασαν γρήγορα καὶ ἄρχισαν νὰ σφάζουν ἀλύπητα καὶ νὰ θάζουν φωτιά στὰ σπίτια τοῦ Πουερτομπέλλο.

Ὁ Μόργκαν μὲ τὸ ἐπιτελεῖο του, ὤρμησε μέσα στὴν κάμαρη τοῦ φρουράρχου. Μὰ ὁ πειρατῶν Κιστιλιάνος δὲν ἤθελε νὰ παραδοθῆ, ὅσο καὶ ἂν τὸν παρακαλοῦσαν ἡ ὠμορφες κόρες του καὶ ἡ γοητευτικὴ γυναῖκα του, μιὰ ἀργόντισσα ἀπὸ τὴ Σεβίλλια. Ἡ μόνη ἀπάντησις τοῦ ἦταν νὰ τραβήξῃ τὸ σπαθί του καὶ νὰ τὸ κερφήσῃ στὴν καρδιά ἑνὸς πειρατῶν, πού θρισκότανε κοντὰ του. Τὴν ἴδια στιγμὴ ἦμος ὁ Μόνεῦ μὲ μιὰ πιστολιὰ τοῦ τίναξε τὰ μαυὰ στὸν ἀέρα. Ὁ Μόργκαν καὶ οἱ σύντροφοί του εἶχαν κυριέψει πειὰ τὸ Πουερτομπέλλο. Ἀμύθητοι θησαυροὶ καὶ πεντάμορφες γυναῖκες κουβαλήθησαν τὴν ἴδια νύχτα στὰ καράβια. Καὶ οἱ πειρατῶν μεθυσμένοι ἀπὸ τὸ κρασί, τὸ αἶμα καὶ τὸ χρυσάφι ξαναγύρισαν στὸ λιμάνι τῆς Ζαμαϊκάς. Ὁ Μόνεῦ λοιπόν εἶχε ἄδικο. Ὁ ἀρχιεπιρατῆς Μόργκαν ἦταν τίμιος στὴ μοιρασιά...

Ἐπειτα ἀπὸ τὸ Πουερτομπέλλο, ἦρθε ἡ σιρὰ τοῦ Μαρακαίμπο. Μὰ τὰ λάφυρα ἐδῶ δὲν ἦσαν πολλά. Μονάχα πενήντα χιλιάδες χρυσὰ πιάστρα. Ὁ Μόργκαν, πού δὲν εἶχε μείνει εὐχарιστημένος, μάζεψε τότε 2.200 πειρατῶν, ἀρμάτωσε σαράντα καράβια καὶ ἄρχισε μιὰ σειρά ἀπὸ ἱστορικὲς ἐπιδρομές. Κυριέψει τὴν Προβιντένσια, λεηλάτησε τὸν Σαν Λορέντο καὶ ὕστερα ἀπὸ μιὰ ἐξανθλητικὴ πορεία ἀνάμεσα σὲ παρθένα δάση καὶ σὲ θάλασσες γεμάτους κροκοδείλους, ἔφτασε στὸν Παναμὰ καὶ ἄρπαξε τοὺς θρυλικούς θησαυροὺς του. Ἀνάμεσα στὶς ὠμορφες γυναῖκες τοῦ Παναμᾶ, ἦσαν καὶ μερικὲς Ἰσπανίδες, τόσο ὑπερφάνες, πού προτιμοῦσαν ν' αὐτοκτονήσουν παρά νὰ πέσουν στὰ χέρια τῶν πειρατῶν. Μιὰ ἀπὸ αὐτὲς, φοβερίζοντας τὸν Μόργκαν μὲ ἕνα μαχαίρι, τοῦ φώναξε:

— Ἡ ζοὴ μου εἶνε δική σου, ὄχι ὅμως καὶ ἐγώ !...

Ὁ Μόργκαν, θαμπωμένος ἀπὸ τὴν ὠμορφίαν τῆς δὲν τὴν κακομεταχειρίσθηκε. Τὴν κράτησε μαζί του ὀχτὼ μέρες καὶ ὕστερα τὴν ἔστειλε πάλι στὸν Παναμὰ, μὲ ἕνα σωρὸ πολυτιμὰ δῶρα.

Αὐτὴ ἦταν ἡ τελευταία εὐγενικὴ πράξις του. Ὅταν ἄρχισε ἡ μοιρασιά, κράτησε τὸ περισσότερο χρυσάφι γιὰ τὸν ἑαυτὸ του καὶ ἔδωσε τ' ἀπομεινάρια στοὺς συντρόφους του. Πολλοὶ πειρατῶν δὲν πῆραν οὔτε ἕνα πιάστρο !

Ὁ Ἐρικ Μόνεῦ, ἐπὶ τέλους, εἶχε θριαμβεύσει. Δὲν τοὺς εἶχε προειδοποιήσει ὅλους ; Δὲν τοὺς εἶχε πει νὰ μὴ δίνουν πίστι στὸν Μόργκαν ; Τώρα τί ἔπρεπε νὰ κάνουν ; Οἱ πειρατῶν, ἔξαλλοι, ὤρμησαν μιὰ νύχτα γιὰ νὰ κομματιάσουν τὸν ἀρχηγὸ τους. Μὰ ὁ Μόργκαν εἶχε γυρίσει κρυφὰ τὴν Ζαμαϊκά.

Ὁ Μόνεῦ τότε, πῆγε νὰ σκάσῃ ἀπὸ τὴ λύσσα του καὶ ἀξάφανα ἄρχισε νὰ χορεύῃ καὶ νὰ τραγουδᾷ. Εἶχε τρελλαθῆ !...

Τὰ παλιὰ ναυτικὰ χρονικά ἀναφέρουν ὅτι ὁ Μόργκαν παντρεύτηκε ἄργότερα τὴν ὀμορφὴ καὶ ὑπερφανὴ Ἰσπανίδα τοῦ Παναμᾶ, πού τὴν εἶχε ἐρωτεύθῃ παράφορα καὶ ἔζησε ὡς τὰ 1688 εὐτυχισμένος, ἀπολαμβάνοντας τ' ἀμύθητα πλοῦτῃ του.

Ἐπειτα, παράτησε, μιὰ ἡμέρα τὴν εἰδυλλιακὴν ζωὴ τῆς Ζαμαϊκάς καὶ ξαναγύρισε στὶς ἐπιδρομές, στὶς σφαγὲς καὶ στὶς λεηλασίες. Μὰ ἦταν γέροντας πειὰ καὶ δὲν εἶχε τὴν ἐμπιστοσύνη τῶν συντρόφων του. Καὶ ἔτσι, ὕστερ ἀπὸ δύο χρόνια, ἔπεσε στὰ χέρια τῶν Ἰσπανῶν καὶ κρεμάστηκε στὸ λιμάνι τοῦ Πουερτομπέλλο.

ΜΩΡΙΣ ΜΑΓΚΡ

ΟΙ ΠΡΑΙΟΤΕΡΟΙ ΣΤΙΧΟΙ ΤΩΝ ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ ΜΑΣ

ΛΥΤΡΩΜΟΣ

Μονότουνα, λυπητέρω διαβαίνει πάλι ὁ χρόνος
Φορτίο μοῦγινε ἀφόρητο τοῦ βίου μου ὁ ρυθμός.
Δὲν ἔμεινε πειὰ τίποτε παρά μονάχος ὁ πόνος,
Ὁ πόνος καὶ ὁ ἀστεϊρεύσας ἐρωτικὸς καῦμός !...

Θέλω νὰ τρέξω στὰ βουνά, στὴ θάλασσα, στὰ δάση
Ἰσως καὶ θρω τὴ λημονιά μὲ ἀδύνατο ἄλλοι !...
Γιατὶ δεμένο μὲ σχοινί πού δὲν μπορεῖ νὰ σπάσῃ,
Μ' ἔχουν δυὸ μάτια καστανά καὶ ἕνα γλυκὸ φιλί...
Δὲν θρισκεται πειὰ τίποτε νὰ μὲ παρηγορήσῃ,
Ἐκτός ἀπὸ τὸ θάνατο πού τόσο πειὰ καιρὸ,
Τὸν περιμένο γιὰ νάρθη καὶ νὰ μὲ ὀδηγήσῃ
Σὲ κάποια θρούσι πού θὰ πιῶ τῆς λήθης τὸ νερὸ !...

Α. Ο. Ν.

ΤΑ ΔΩΡΑ ΜΑΣ

Μὲ 4 δελτία τοῦ «Μπουκέτου» καὶ 8 δραχμὰς ἀποκτᾶτε τὰ ἑξῆς ἀριστουργήματα:

«ΚΑΤΩ ΑΠΟ ΤΙΣ ΦΙΛΥΡΕΣ» Τοῦ ΑΛΦΟΝΣΟΥ ΚΑΡ

«Ἡ ΚΥΡΙΑ ΜΕ ΤΑΣ ΚΑΜΕΛΙΑΣ»

Τοῦ ΑΛΕΞ. ΔΟΥΜΑ, υἱοῦ

«Ἡ ΜΑΝΟΝ ΛΕΣΚΩ»

Τοῦ ΑΒΒΑ ΠΡΕΒΩ

«ΓΚΡΑΤΣΙΕΛΛΑ» Τοῦ ΛΑΜΑΡΤΙΝΟΥ

«ΜΙΜΗ ΠΕΝΣΟΝ» Τοῦ ΑΛΦΡΕΔΟΥΜΥΣΣ

Στὸν τόμον τῆς «ΜΙΜΗ ΠΕΝΣΟΝ» συμπεριλαμβάνεται καὶ ἡ γεμάτη πάθος ἐρωτικὴ ἱστορία τῆς «ΦΡΑΝΤΖΕΣΚΑΣ ΝΤΑ ΡΙΜΙΝΙ» καὶ οἱ παθητικοὶ «ΕΡΩΤΕΣ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΙΣΣΗΣ ΜΑΡΓΚΟ»

«Ο ΕΡΩΣ ΘΡΙΑΜΒΕΥΕΙ» ΤΗΣ ΝΤΕΛΛΥ

Ἐπίσης τὸ 7ον βιβλίον τοῦ «Μπουκέτου» — «Οἰκογενεΐας», τὸ ὁποῖον περιέχει τὰ δύο ἀριστουργήματα:

«ΔΥΟ ΚΑΡΔΙΕΣ ΠΟΥ ΑΓΑΠΗΘΗΚΑΝ» ΤΟΥ ΑΛΕΞ. ΔΟΥΜΑ (πατρός)

«ΔΙ' ΤΟ ΜΙΣΟΣ ΣΤΟΝ ΕΡΩΤΑ» Τῆς ΝΤΕΛΛΥ

Καθὼς καὶ τὸ 8ον βιβλίον:

«ΠΙΣΤΟΙ ΣΤΟΝ ΕΡΩΤΑ» τοῦ ΑΛΕΞ. ΔΟΥΜΑ (πατρός)

Ὅμοιως μὲ τὰ ἴδια δελτία καὶ δραχμὰς 8 ἀποκτᾶτε καὶ τὴν «ΠΑΛΗΓΜΕΝΗ ΚΑΡΔΙΑ» τοῦ Ὀνορέ Μπαλζάκ καὶ τὴν «ΣΦΙΓΓΙΑ ΤΩΝ ΠΑΓΩΝ» τοῦ Ἰουλίου Βέρνυ.

Πρὸςερχῶς θὰ κυκλοφορήσῃ τὸ ἕνατον βιβλίον:

«ΟΙ ΜΝΗΣΤΗΡΕΣ ΤΗΣ ΜΑΡΘΑΣ»

Τοῦ ΕΤΕΝΣΕΛ.

Ἀπὸ τὰς παλαιότερας ἐκδόσεις τοῦ «Μπουκέτου» δίδονται εἰς τοὺς ἀναγνώστας μας μὲ τὰ ἴδια δελτία καὶ δραχμὰς 5 διὰ τὰς Ἀθήνας καὶ 6 δραχμὰς διὰ τὰς ἑπαρχίας τὰ ἑξῆς βιβλία:

Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΜΕ ΤΗ ΔΙΠΛΗ ΖΩΗ

Τοῦ Ρ. ΣΤΗΒΕΝΣΟΝ

Ἡ ΚΟΡΗ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΒΑΛΤΟΥ

Τῆς ΣΕΛΜΑΣ ΛΑΓΚΕΡΛΕΦ

Ἡ ΜΟΝΑΡΤΡΗ Τοῦ ΕΡ. ΜΥΡΖΕ

Ἡ ΣΟΝΙΑ τῆς ΓΚΡΕΒΙΑ

Καὶ ΑΙ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑΙ ΤΟΥ ΑΡΘΟΥ-

ΡΟΥ ΓΟΡΔΩΝΟΣ ΠΥΜ Τοῦ ΕΝΤΙ'ΑΡ ΠΟΕ

(δύο τόμοι, ἑκατοσ δραχ. 5 διὰ τὰς Ἀθήνας)

καὶ 6 διὰ τὰς ἑπαρχίας)

Καὶ τὰ ὀκτὼ περίφημα

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΑ ΤΟΥ ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ

πού τιμῶνται δραχ. 25, πρὸς 5 δραχ. ἑκαστον διὰ τὰς Ἀθήνας καὶ 6 διὰ τὰς ἑπαρχίας ἐλευθέρα ταχυδρομικῶν τελῶν.

Διὰ τὸ Ἐξωτερικὸν ἐπὶ πλέον τὰ ταχυδρομικὰ ἔξοδα. Εἰδοποιῶνται ὅμως οἱ ἀναγνώσται μας, ὅτι τὰ βιβλία αὐτὰ πρέπει νὰ τὰ ζητήσουν ἀπ' εὐθείας ἀπὸ τὰ γραφεῖα μας, καθ' ὅσον δὲν θὰ σταλῶσιν εἰς τὰ κυτὰ τόπους Πρακτορεῖα τῶν ἐφημερίδων.